

[Indenrigsministeren.]

bestridt; det har både et enkelt medlem i dette ting og et parti, hvad enten det er stort eller lille, ret til. Men det, jeg har omtalt, er noget andet. Det ærede medlem siger, at nu må han forvente, at dette forslag får en god behandling. Jeg synes ikke, at det ærede medlem efter den måde, hvorpå han har optrådt i denne sag, kan forvente noget som helst, for det er rigtigt, som det ærede medlem fru Else-Merete Ross oplyser, at jeg har talt med det ærede medlem som ordfører for det ærede medlems parti om dette spørgsmål og sagt til det ærede medlem, at jeg arbejder med det, og lovet det ærede medlem, at såfremt der ikke kom noget ud af dette, ville jeg meddele ham det. Det ærede medlem nævnte da over for mig, at såfremt han eller hans parti alligevel ville fremsætte forslag, ville han nævne det over for mig. Det har det ærede medlem ikke gjort. Det er altså ikke det ærede medlems ret til at fremsætte lovforslag, jeg bestrider; men jeg vil understrege den måde, hvorpå det ærede medlem har optrådt i denne sag. Jeg håber ikke, at det ærede medlems parti fremover vil bruge den slags metoder, så man ikke kan stole på de aftaler, man træffer med det ærede medlem og hans partis ordførere i de forskellige sager.

Når det ærede medlem optræder på den måde, eller når partiet har fremsat forslaget trods de aftaler, der har været mellem det ærede medlem og mig, ja, så må vi her i tinget betragte lovforslaget som et politisk forslag, og så er det jo et spørgsmål, hvorvidt det ærede medlem ved denne fremgangsmåde har gavnet militærnægterne og sagen som helhed. Det ærede medlem må jo vide, hvordan den politiske stilling er her i tinget. Det fremgår klart af de taler, der er holdt under de to tidligere behandlinger af dette lovforslag, og hvis man — og det vil jeg gerne — vil finde frem til en løsning, så vi kan — jeg er ikke uenig i det udtryk, det ærede medlem bruger — finde frem til noget mere fornuftigt arbejde til militærnægterne, så tror jeg det havde været rigtigere, om man havde fortsat dette arbejde, uden at dette lovforslag var kommet frem, og søgt på det givne grundlag at nå frem til en bedre løsning. Dette arbejde har det ærede medlem stukket en kæp i hjulet på, og det ærede medlem kan ikke fortænke

dette ting eller mig og mit parti og de andre partier i denne sal i, at vi betragter dette udspil fra det ærede medlem og hans parti som et politisk udspil. Det er mere et politisk spørgsmål for det ærede medlem og hans parti, end det er et spørgsmål om at få løst problemerne for militærnægterne.

Endelig omtalte det ærede medlem — og i øvrigt også det ærede medlem fru Else-Merete Ross — den måde, hvorpå man har løst problemet i andre lande, og nævnte Holland, Tyskland, Norge og England; og det ærede medlem hr. O. Mathiasen har nu også taget Frankrig med i argumentrækken. Jeg vil gerne understrege over for det ærede medlem hr. O. Mathiasen og også over for det ærede medlem fru Else-Merete Ross, at for Hollands vedkommende har man to grupper af militærnægtere. Den ene er med i hæren, men kan ikke anvende våben i tjenestetiden, og tjenestetiden forlænges med 8 måneder for disses vedkommende; men for egentlige militærnægtere er tjenestetiden en helt anden; dér forlænges den med 12 måneder. I Tyskland har man tjenestetid lig med den militære tjenestetid. Men vi ved ikke, hvordan ordningen administreres i disse lande. I Norge er militærnægternes tjenestetid lig forsvarrets plus 50 pct., og det forslag, der blev fremsat i 1958 om helt at ophæve lejrene og anvende de pågældende til civiltjeneste, f. eks. inden for brandvæsenet o. lign., blev aldrig nogen sinde gennemført. Når endelig det ærede medlem hr. O. Mathiasen tager England med, vil jeg heroverfor understrege, at i England er værnepligten ophørt, således at man ikke derovre har problemet med militærnægtere.

Som sagt, jeg vil trods dette forslag — for det skal ikke gå ud over militærnægterne — fortsætte mit arbejde med denne sag og undersøge problemet i ministeriet. Så må vi se, hvordan det vil udvikle sig, når vi får undersøgt, hvordan man administrerer disse ordninger i andre lande.

Ordføreren for forslagsstillerne (O. Mathiasen): Det er med noget ubehag, jeg går på talerstolen igen, men jeg synes alligevel, jeg må sige et par ord.

Det er jo ikke så rart at høre den højtærede indenrigsminister og flere af de ærede ordførere konstatere, at de har mistet troen på, at jeg er en ærlig mand,